Protestera mot den nya psykiatriska massundersökningen av barn i Sverige!

Vill du att alla elever i årskurs 6 och 9 ska utsättas för en psykiatrisk massundersökning? Kanske ditt eget barn? Om inte, GÖR något åt saken nu.

För **just nu** är den första massundersökningen av barns psykiska ohälsa **igång**. **ALLA** elever i årskurs 6 och 9 i landets skolor ska under perioden **24 augusti- 6 november** få sin psykiska ohälsa uppmätt: de ska få fylla i formuläret *Frågeformulär om psykiska ohälsa* (även om rubriken bytts ut i den version barnen får), som bara är det första i en serie av formulär för att sålla ut de påstått psykiskt störda barnen.

Undersökningen är baserad på den psykiatriska grundtesen att 25 procent av alla barn är psykiskt sjuka! Det gäller bara att upptäcka dem och sedan ge dem ”behandling”. Om du inte tror på den här bisarra uppgiften så lyssna till vad den psykiatriska toppauktoriteten professor Jan Wålinder säger i artikeln nedan.

Egentligen skulle undersökningen varit igång redan år 2006, men vid den tiden fick man lyckligtvis inte fram några pengar. Men nu är det inte bara aktuellt – **det är igång**. Socialdepartementet tillkännager stolt undersökningen på sin hemsida: *Nationell kartläggning av barns och ungdomars psykiska hälsa* http://www.sweden.gov.se/sb/d/11224/a/125702

Resultatet av undersökningen kommer att bli att många barn visar sig lida av ”psykisk ohälsa” – det är ju redan *förutbestämt* med de diagnoskriterier som gjorts upp att runt 25 procent SKA vara psykiskt sjuka. Utifrån resultatet av denna undersökning kommer det att ställas krav på mer ingående undersökningar för på *individnivå* hitta de barn som ”lider av psykisk ohälsa” och ge dem lämplig psykiatrisk behandling (som i nuläget heter psykofarmaka).

Läs nedanstående artikel. Och när du läst den GÖR något åt saken. BÖRJA gärna med att se till att föräldrar i din närhet, som har barn i år 6 och 9, utnyttjar sin rätt att TACKA NEJ till barnets deltagande i undersökningen. SKRIV också till socialutskottets ledamöter (se http://www.riksdagen.se/webbnav/index.aspx?nid=5904), skriv till socialministern (se http://www.regeringen.se/sb/d/7473), skriv till Skolverket skolverket@skolverket.se och skriv till lokala politiker, och berätta att du KRÄVER av dem att de inte sätter av en enda krona av skattebetalarnas pengar till att genomföra de psykiatriska massundersökningarna av skolbarn. Undersökningar som bara kommer att gynna den biologiska psykiatrins och läkemedelsindustrins expansionsplaner.

Janne Larsson
skribent

Nu är den psykiatriska massundersökningen av barn i Sverige igång

Ska barn ges livsfarlig psykofarmaka?

Är 25 procent av alla barn psykiskt sjuka? Skratta gärna åt frågan, men skratta inte för högt.

”Psykisk sjukdom hos barn och ungdom är långt vanligare än vad som är allmänt känt. Epidemiologiska studier[1] *visar att prevalensen*[2] *psykisk sjukdom uppgår till 20–25 procent, varav cirka 6 procent faller på diagnosgruppen depressioner och 7 procent på DAMP*[3]*.”*

Så är det alltså. Nästan en fjärdedel av alla barn *är* psykiskt sjuka. Det säger en av de största svenska auktoriteterna, psykiatriprofessor Jan Wålinder i läkemedelsbolaget Lundbecks[4] tidning Transmittorn [1]. Och nu ska alla psykiskt sjuka barnen i Sverige upptäckas och behandlas.

Anledningen till att barnen är ”sjuka” är psykofarmaka! Utan sjukdom kan inte psykiatriker skriva ut ”mediciner”. För att läkemedelsbolag ska få sälja psykofarmaka måste de först sälja idén om psykisk sjukdom. *Därför* är 25 procent av alla barn psykiskt sjuka. Men än är inte alla dessa barn ”upptäckta” – det finns fortfarande många föräldrar som går och tror att deras barn är helt och hållet friska. Så får det inte vara.

Läkemedelsbolagens inhyrda PR-firmor har jobbat fram de riktiga försäljningsargumenten – man kan ju inte gå ut och säga att många barn är *psykiskt sjuka*. Slå upp en tidning och läs de eleganta omformuleringarna: *”alltfler unga mår dåligt*”, *”den psykiska ohälsan bland barn ökar”, ”många barn har osynliga psykiska funktionshinder”*. Och så kommer kraven: kraven på speciella insatser för barn där denna psykiska ohälsa kan upptäckas och ges ett namn. Det låter vänligt och omtänksamt. För hur kan man ha något emot ”tidig upptäckt” av problemen?

Bakgrunden till den psykiatriska massundersökningen

Som så mycket annat kommer dessa idéer ursprungligen från USA. Miljoner barn får där amfetamin och antidepressiva medel för påstådda psykiska störningar. Psykiatriker och läkemedelsbolag har också tagit fram planer för ***obligatorisk psykundersökning av alla barn***, så att ***än fler*** ska bli sjuka och kunna få psykofarmaka.

En kommission under president Bush, med det fantastiskt opassande namnet *New Freedom Commission on Mental Health,* kom tidigare fram till att *”trots att de är så vanliga, förblir psykiska störningar ofta odiagnosticerade”*, och rekommenderade att 52 miljoner barn psykundersöks. Undersökningen är naturligtvis kopplad till *”behandling och stöd”* med användning av *”specifika mediciner för specifika tillstånd”*.

De behandlingsmodeller som rekommenderades var utarbetade av biologiska psykiatriker betalda av de läkemedelsbolag som tillverkade psykofarmakan. Det var också den nyare, dyrare psykofarmakan som skulle användas – de medel som gav bolagen den största profiten.

Denna ruttna historias alla ingredienser framkom i början av 2004 när en högre tjänsteman i delstaten Pennsylvania i USA avslöjade sin undersökning av hur läkemedelsindustrin mutat tjänstemän i delstaten för att få ut sina psykiatriska droger. (Hela historien och de protester som förslaget om obligatorisk psykundersökning har mött i USA finns att läsa i referenserna nedan [2-6].)

Massundersökningen i Sverige

De ”sjuka” barnen ska alltså upptäckas också i Sverige. Därför har regeringen nu i höst dragit igång ***Nationell kartläggning av barns och ungdomars psykiska hälsa,*** där svenska elever ska ”ges möjlighet” att få sin psykiska ohälsa avslöjad: ***ALLA elever i årskurs 6 och 9 ska under perioden 24 augusti - 6 november få sin första psykundersökning*** [7].

Statistiska Centralbyrån (SCB) kommer att skicka ut 130 personer till landets skolor för att utföra undersökningen – projektet har enbart för SCB en budget på 10 500 000 kronor [8].

ALLA svenska elever i årskurs 6 och 9 ska svara på frågor om sin psykiska hälsa.

Vi får på socialdepartementets hemsida också veta att ”föräldrar till elever i årskurs 6 ska i förväg ***informeras*** om studien”. (Kursivt här.) Och ”informeras” betyder bara att det skickas en lapp hem till föräldrarna; det krävs alltså *inte* att föräldrarna ger sitt *samtycke* innan barnen placeras i undersökningen. Som socialdepartementet så snyggt formulerar det i ett brevsvar: ”Föräldrarna *behöver* inte lämna något skriftligt godkännande av att deras barn deltar i studien.” (Kursivt här.) När det gäller elever i årskurs 9 så finns det inte heller något informationskrav; de eleverna sätts i undersökningen ***utan att föräldrarna ens är informerade***.

Del av det frågeformulär som eleverna ska svara på är (s. 7-8) det så kallade SDQ-formuläret (The Strengths and Difficulties Questionnaire). Det är utformat av den engelske barnpsykiatrikern Robert Goodman (som också, som det står på elevernas formulär, har copyright på frågorna).

På Socialstyrelsens hemsida kan man läsa mer om SDQ-formuläret och också läsa att det är YouthinMind som distribuerar formulären. Och YouthinMind visar sig vara en psykiatrisk site för hela familjen. Här kan barnen ta sin SDQ-test och omedelbart få en preliminär psykiatrisk bedömning, och föräldrarna kan också få svara på frågor om barnet. Så här kan bedömningen bli efter att *barnet självt* fyllt i frågorna: ”Har du en diagnos?” – som alltså ska betyda: Innebär dina svar att du har en psykiatrisk störning? Och svaret som ges på siten är: ”Att döma av dina svar så är chansen fifty-fifty att en expert som kände dig väl skulle ställa en [psykiatrisk] diagnos i ditt fall.” Det är alltså femtio procents chans att barnet i det här fallet skulle anses ha en psykiatrisk störning! Och vilken i så fall? Så här svarar man på siten: ”Även om vi inte utifrån det här korta frågeformuläret med säkerhet (!!) kan säga det, så är de troligaste diagnoserna emotionella störningar som ångest, depression eller fobi. En annan möjlighet kan vara Attention Deficit Hyperactivity Disorder (ADHD).”

Och Goodmans SDQ-formulär är alltså bland annat vad alla svenska elever i år 6 och 9 nu ska fylla i. **(*SDQ-delen* av elevundersökningen finns inklippt längst ner i bifogat dokument.)** Skillnaden mot exemplet ovan är att denna första psykundersökning i våra skolor görs anonymt, eleverna skriver alltså inte sina namn, men det är *precis samma* formulär som på siten YouthinMind. Läs gärna vad Socialstyrelsen säger: ”SDQ är ett instrument avsett att screena beteendestörningar hos barn i åldern (3) 4-16 år.” [9] De som vill pröva på att vara barn kan snabbt och effektivt få sin psykiatriska status diagnosticerad genom att gå in på siten för YouthinMind och där ta testet för barn [10].

Mängden psykisk sjukdom står i ett direkt förhållande till användningen av psykiatriska diagnoser. Det är med andra ord så att ju mer psykiatriker undersöker barn för att se om de passar in på de *beteenden* som *är* dessa diagnoser, desto fler barn blir psykiskt sjuka! Och

kom ihåg att 25 procent *ska* vara psykiskt sjuka och *ska* ”upptäckas” enligt den psykiatriska expertisen.

Tonåringar kan känna sig ensamma, ha problem med kompisar, känna att de inte riktigt passar in, känna sig annorlunda, tycka att de inte ser tillräckligt bra ut eller att de inte är nog smarta eller populära.

De kommer genom frågorna i regeringens psykundersökning att *för första gången* få idén att deras tankar, känslor och uppträdande är tecken på psykisk sjukdom. Oberoende av svaren har barnen, bara genom att *delta*, orienterats i riktning mot att se sig själva i den psykiska ohälsans sken, och med det tagit ett första steg mot att se sig själva som psykiatriska klienter.

Utifrån resultaten av denna enkätundersökning kommer sedan kraven – kraven på noggrannare utredningar av *enskilda* barn, kraven på mer resurser till psykiatrin. De psykiskt ohälsosamma måste utses. De ska vidare i utredningskedjan. De ska få sitt rätta namn och de ska få sin psykofarmaka!

De personer i Sverige som rekommenderar vad som ska göras med de upptäckta barnen är ett antal läkare, mestadels psykiatriker, med nära band till läkemedelsindustrin, och kopplade till Läkemedelsverket och Socialstyrelsen. Deras krav är tydliga: barn ska ges psykiatriska droger.

Psykofarmaka till barnen

Själva *syftet* med att undersöka och *medikalisera* barns känslor, tankar och uppträdande – att göra dessa till personliga psykiska problem, ”hjärnstörningar” – är att skapa en marknad för läkemedelsbolagens psykofarmaka.

Som vetenskapligt råd för *skolhälsovården* på Socialstyrelsen finns passande nog barnläkaren Björn Kadesjö, en av förgrundsfigurerna i de grupperingar som sett till att *15 000 svenska barn nu får amfetaminpreparat – en 14-faldig ökning på 8 år!* Kadesjö driver på utvecklingen mot att omforma skolhälsovården till en psykiatrisk undersökningsenhet för barn. Tillsammans med bland annat Christopher Gillberg och Läkemedelsverkets specialistläkare Lars-Olof Janols har Kadesjö tagit fram ett formulär som ska fånga in *alla* de barn som sägs ha ADHD[5] och DAMP – allt för att sålla ut barn ”i behov av behandling” [11].

Till barnen ”med ADHD” erbjuds narkotikaklassad centralstimulantia, amfetaminpreparat (Ritalina, Concerta, Adderall) och det av läkemedelsföretaget Eli Lilly tillverkade medlet Strattera.

Den första ”biverkningen” med att ge amfetamin till barn är att de blir övertygade om att de inte kan klara sig i skolan eller i livet utan narkotika. Narkotikan korrigerar inte alls någon ”biokemisk obalans” i hjärnan (som det sägs) – det är en fråga om att med kemiska medel styra ett barns beteende. Att det finns ett antal föräldrar som tror att amfetaminpreparat är enda lösningen för deras barn visar bara vilka manipulationer läkemedelsbolag och psykiatriker är villiga att ta till för makt och profit. Drogeffekten av amfetaminpreparaten är likadan för *alla* som tar den – i USA sprids missbruket av legalt utskrivet amfetamin nu som en löpeld på college. Studenterna kan med hjälp av narkotikan hålla sig vakna på nätterna och plugga (tills de ramlar ihop).

Listan över skadliga effekter av den narkotika som skrivs ut till barn är lång och skrämmande. Man *kan* tolerera skadliga effekter av mediciner som avhjälper livshotande och allvarliga

sjukdomar – men att tillåta barn med stämpeln ADHD att utsättas för de skadliga effekter som amfetaminpreparat ger är inget annat än att tillåta övergrepp.

Ett av huvudsyftena med de psykiatriska massundersökningarna är att uppdaga andelen ”deprimerade” barn. De *ska* vara många och de ska behandlas med antidepressiva medel. Det amerikanska moderprojektet [2-6] rekommenderade på 90-talet Paxil, Zoloft, Celexa, Effexor och Prozac för barn ”med depression”.

I Sverige har främst psykiatriprofessor Anne-Liis von Knorring, vetenskapligt råd på Läkemedelsverket, och hennes medarbetare Gunilla Olsson stått för reklamen för antidepressiva medel till barn. De slåss för att bevisligen ineffektiva och skadliga piller ska påtvingas landets barn. För vad är vitsen med att massundersöka barnen om man inte får skriva ut några piller till dem?

Lägg ner de psykiatriska massundersökningarna – barn ska inte ges livsfarlig psykofarmaka!

Janne Larsson
skribent
janne.olov.larsson@telia.com

Referenser

[1] Wålinder, Ledare, Transmittorn, http://www.transmittorn.com/nr_7/art1.htm
[2] Jeanne Lenzer, *Whistleblower removed from job for talking to the press,*
BMJ 2004;328:1153 (15 maj 2004), doi:10.1136/bmj.328.7449.1153,
http://bmj.bmjjournals.com/cgi/content/extract/328/7449/1153 (utdrag)
[3] Allen Jones fulla rapport, från 20 januari 2004, finns publicerad på
http://psychrights.org/Drugs/AllenJonesTMAPJanuary20.pdf
[4] Jeanne Lenzer, *Bush Plans to Screen Whole US Population for Mental Illness*
BMJ 2004;328:1458 (19 juni 2004) http://bmj.bmjjournals.com/cgi/content/extract/328/7454/1458 (utdrag)
[5] Karen R Effrem MD, *Talking Points on Mental Health Initiatives –*
Problems with Screening and Drugging, 27 augusti 2004, http://edaction.org/2004/082704.htm
[6] TeenScreen Truth, http://www.teenscreentruth.com/
[7] Socialdepartementet *Nationell kartläggning av barns och ungdomars psykiska hälsa*
http://www.sweden.gov.se/sb/d/11224/a/125702
[8] Uppgift från SCB 4 september, 2009.
[9] Socialstyrelsen, *Granskning av SDQ – Strengths and Difficulties Questionnaire*
http://www.socialstyrelsen.se/Amnesord/socialt_arbete/IMS/specnavigation/Familj/Bedomningsmetoder/SDQ_The_Strengths_and_Difficulties_Questionnaire.htm ,
[10] YouthinMind, http://www.youthinmind.com/eng/sdqonline/Self/StartSelf.php gå in på knappen längst ner ”I want to continue…”
[11] Gillberg, Kadesjö, Janols, m.fl., *5-15 – Nordiskt formulär för utredning av barnets utveckling och beteende,*

Ordförklaringar

[1] Studier om sjukdomars utbredning.
[2] Här i betydelsen *i hur hög grad något förekommer.*
[3] DAMP står för Deficit in Attention Motor Control and Perception, på svenska Störning i uppmärksamhet och aktivitetskontroll samt motorik och perception. DAMP är en s.k. neuropsykiatrisk diagnos, som ställs utifrån barns beteende och på helt subjektiva grunder. Det finns inga objektiva mätningar.
[4] Lundbeck är det läkemedelsbolag som tillverkar det antidepressiva medlet Cipramil.
[5] ADHD står för Attention Deficit Hyperactivity Disorder, på svenska Uppmärksamhetsstörning med överaktivitet. ADHD är en s.k. neuropsykiatrisk diagnos, som ställs utifrån barns beteende och på helt subjektiva grunder. Den röstades fram av det amerikanska psykiatrikerförbundet (APA) genom omröstning år 1987, och finns med i diagnosmanualen DSM-IV, Diagnostisk och statistisk handbok över psykiska störningar från 1994.

Statistiska centralbyrån
Statistics Sweden

REGERINGSKANSLIET
Socialdepartementet

Till dig i årskurs 6 och 9

Regeringen har beslutat att Statistiska centralbyrån (SCB) ska göra en undersökning om hur barn och ungdomar mår. Alla elever i årskurs 6 och 9 ska ha möjlighet att svara på ett frågeformulär i skolan.

Vad handlar frågorna om?

Frågorna handlar bland annat om skola, kompisar, fritid och hälsa.

Det är viktigt att du svarar

Det är frivilligt att vara med i undersökningen, men det är viktigt att så många som möjligt svarar, annars blir resultaten osäkra. Vi vill att du svarar på frågorna så uppriktigt och noggrant som möjligt. Om du inte vill svara på någon fråga, så hoppa över den.

Dina svar skyddas

Dina svar är skyddade av bestämmelser i särskilda lagar (sekretesslagen och personuppgiftslagen). Det innebär bland annat att alla som arbetar med undersökningen har tystnadsplikt. De insamlade uppgifterna kommer att redovisas så att ingen kan se vad just du har svarat.

Till vad ska resultaten användas?

Resultaten från undersökningen kommer att ge värdefull kunskap om hur barn och ungdomar i hela landet mår. Uppgifterna som samlas in kan t.ex. vara användbara för kommuner som vill veta mer om hur man kan göra det bättre för barn och ungdomar.

De första resultaten från undersökningen kommer att vara klara i början av 2010.

Styrkor och svårigheter

28 ***Kryssa för något av "stämmer inte", "stämmer delvis" och "stämmer helt" för varje fråga. Sätt bara ett kryss på varje fråga och försök att besvara alla frågor.***

Frågorna gäller hur du har haft det de senaste 6 månaderna:

	Stämmer inte	Stämmer delvis	Stämmer helt
Jag försöker att vara vänlig mot andra. Jag bryr mig om deras känslor	☐	☐	☐
Jag är rastlös. Jag kan inte vara stilla länge	☐	☐	☐
Jag har ofta huvudvärk, ont i magen eller illamående	☐	☐	☐
Jag delar ofta med mig till andra (t.ex. godis, spel, pennor)	☐	☐	☐
Jag blir mycket arg och tappar ofta humöret	☐	☐	☐
Jag är ofta för mig själv. Jag gör oftast saker ensam	☐	☐	☐
Jag gör oftast som jag blir tillsagd av vuxna	☐	☐	☐
Jag oroar mig mycket	☐	☐	☐
Jag är hjälpsam om någon är ledsen, upprörd eller känner sig dålig	☐	☐	☐
Jag har svårt att sitta stilla, jag vill jämt vrida och röra på mig	☐	☐	☐
Jag har en eller flera kompisar	☐	☐	☐
Jag slåss eller bråkar mycket. Jag kan tvinga andra att göra som jag vill	☐	☐	☐
Jag är ofta ledsen, nedstämd eller gråtfärdig	☐	☐	☐
Jämnåriga verkar gilla mig för det mesta	☐	☐	☐
Jag har svårt att koncentrera mig. Jag är lättstörd	☐	☐	☐
Jag blir nervös i nya situationer. Jag blir lätt osäker	☐	☐	☐
Jag är snäll mot yngre barn	☐	☐	☐
Jag blir ofta anklagad för att ljuga eller fuska	☐	☐	☐
Andra barn eller ungdomar retar eller mobbar mig	☐	☐	☐
Jag ställer upp och hjälper andra (t.ex. föräldrar, lärare, jämnåriga)	☐	☐	☐
Jag tänker mig för innan jag gör olika saker	☐	☐	☐
Jag tar saker som inte tillhör mig, t.ex. från skolan eller andra ställen	☐	☐	☐
Jag kommer bättre överens med vuxna än med jämnåriga	☐	☐	☐
Jag är rädd för många olika saker. Jag är lättskrämd	☐	☐	☐
Jag kan koncentrera mig, göra klart det jag arbetar med	☐	☐	☐

Skriv gärna i rutan nedan om du har kommentarer eller vill tillägga något:

© Robert Goodman. 1999

29 Tycker du att du har svårigheter med något av följande:
Dina känslor, din koncentrationsförmåga, ditt beteende eller med att komma överens och umgås med andra?

- ☐ Nej → **Gå till fråga 34**
- ☐ Ja, små svårigheter
- ☐ Ja, klara svårigheter
- ☐ Ja, allvarliga svårigheter

30 Hur länge har svårigheterna funnits?

- ☐ Mindre än 1 månad
- ☐ 1-5 månader
- ☐ 6-12 månader
- ☐ Mer än 1 år

31 Besväras eller oroas du av svårigheterna?

- ☐ Inte alls
- ☐ Bara lite
- ☐ Ganska mycket
- ☐ Väldigt mycket

32 Stör svårigheterna ditt vardagsliv inom följande områden?

	Inte alls	Bara lite	Ganska mycket	Väldigt mycket
Hemma/I familjen	☐	☐	☐	☐
Med kamrater	☐	☐	☐	☐
I skolarbetet	☐	☐	☐	☐
Vid fritidsaktiviteter	☐	☐	☐	☐

33 Tror du att svårigheterna blir jobbiga för människor omkring dig?
(familj, kamrater, lärare osv.)

- ☐ Inte alls
- ☐ Bara lite
- ☐ Ganska mycket
- ☐ Väldigt mycket

© Robert Goodman, 1999